

Leefbaar Almere heeft een initiatiefvoorstel ingediend om 2 klokkenluiders te huisvesten in Almere en voor hen een passende baan te regelen. Er zou landelijk een oplossing moeten komen voor klokkenluiders, maar dat wil niet lukken. En dan kan je als lokale overheid je verantwoordelijkheid nemen. Voor mij is het klip en klaar dat Ad Bos juist in Almere zijn leven moet kunnen doorstarten.

Almere was al 30 jaar de bouwput van het land en gaat dat de komende 30 jaar weer zijn. Ik zeg niet dat er in Almere in het verleden grootschalig gefraudeerd is in de bouw, maar de actie van Bos heeft een proces gestopt, waardoor fraude in de bouw is stopgezet. En het kan niet anders dat Almere aan de vooravond van de verdubbeling van de stad daar baat bij heeft.

“Zal gezellig worden, met Jorritsma en Duivesteijn”, is een reactie die ik afgelopen week veel heb gehoord. Zowel Jorritsma als Duivesteijn hebben een verleden met Bos. “Met name Jorritsma zal het niet leuk vinden”, gniffelt mijn omgeving. Ik ken Ad Bos niet persoonlijk. Het zal geen lieverdje zijn, geen makkelijke man. Zal niet overal vrienden gemaakt hebben. Met zijn verleden kan dat ook niet anders. Hij zal wellicht geen warme band hebben met Jorritsma. Maar als we op het stadhuis alleen maar vrienden willen kunnen tegenkomen wordt het er erg stil, denk ik.

Als Bos voor de gemeente zou gaan werken kan hij inderdaad Jorritsma en Duivesteijn tegenkomen. En ik weet niet of dat leuk is voor de betrokkenen. Maar ik heb niet gevraagd om Duivesteijn of Jorritsma. Ze zijn er nu toevallig. Of: toevallig nu. Ik heb geen mening over wat het voor hen persoonlijk betekent. Ik heb wel een mening over hoe om te gaan met klokkenluiders. Verder denk ik dat de kennis van Bos waardevol kan zijn voor onze stad. En moet mijn mening afhankelijk zijn van voorbijgangers, die politici nou eenmaal zijn?

Maar misschien vindt Bos het wel niets om in Almere te zijn, omdat... Dus laten we het eerst maar eens hebben over de vraag of wij als stad iets moeten betekenen voor mensen die opstonden, die iets aan de kaak stelden en daarna als mens compleet afgeserveerd zijn. Daarna kan het gaan over Bos. En hoe Jorritsma en Duivesteijn daar persoonlijk mee omgaan is ook een vraag, leuk voor aan de borreltafel en op verjaardagen, maar politiek in het geheel niet aan de orde.